

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:
Cím: *Látogatás a parlament könyvtárában*

Forrás: *Újság*
Opelit (Hely) *1936. I. 23* (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

T: *027.1*
F: *Parlamentárius*

Idő: *1936*

Személy

Helyszám

Látogatás a parlament könyvtárában

ahol a felszólalások, cikkek, polémiák és doktori disszertációk készülnek

A parlament üléseiről szóló tudósításokban mellékes szerepet kapnak a „jelentések”. Egy képviselő felmegy az előadói emelvényre, gyorsan elhárít egy bizottsági jelentést és két-három szürke perc múltán már más foglalja el a helyét. Pedig ezek a látszólag szürke bizottsági jelentések néha igen érdekes adatokat rejtenek és olyan intézményekről szólnak, amelyekről a nagyközönségnek alig van tudomása és amelyekről — illene, hogy tudomása legyen. Amint a legutóbbi napokban is. Elhangzott szürkén pergetve a jelentés, melynek címe „A képviselőház könyvtári és muzeumi bizottságának jelentése az országgyűlés könyvtárának gyarapodásáról, használatáról és számadásáról”.

Pillanatig tartott, vita nélkül fogadta el a Ház, nyoma sem maradt. — Pedig megérdemelné — mondotta Panka Károly, a parlamenti könyvtár főigazgatója — mert ez a könyvtár már ezerkilencszáztizenkettőben is az ország nyolcadik legnagyobb könyvtára volt, az ország könyvtárai között pedig a tizenharmadik helyet foglalta el. S ez a könyvtár azóta hatalmasan felgyarapodott és külföldön is elismert nagy neve van.

A parlament gyomrában

panaszok. Ez a könyvtár először is alaposan el van rejtve a parlament kupolája alatt, másodsorban pedig a nyilvánosság számára csak harmadsorban szolgál. Ez azonban természetes is. Az Országházáról van szó, oda csak alapos legitimáció után juthat be avatatlán, ezt a könyvtárt tehát, mely elsősorban jogi és államtudományi szakkönyvtár nem támogatják olyan könnyen, csakugy az utcáról belépve, mint a nyilvános könyvtárakat.

Panka Károly főigazgató lekötözött kedveséggel kalauzolt végig az impozáns termekben, ahol ezek az óriási kötetek felsorakoznak két emeletnyi magasságban, a termek egész sorozatában. A séta folyamán meg kellett állapítanunk, hogy a képviselő urak ugyancsak jó kiszolgálást kapnak. Meleg hatása olvasót rendeztek be számukra, ahol pillanatok alatt eléjük teszik a kívánt munkát és ha a buvázkodás után papírra akarják vetni gondolataikat, olyan dolgozó szoba áll rendelkezésükre, hogy ott igazán élvezet dolgozni. Minden íróasztala egy külön kis műremek.

— És mondja főigazgató ur, — fordultunk Panka Károly dr.-hoz — van is képviselő látogatója a könyvtárnak?

Mikor telik meg a könyvtár?

kényesebb törvényjavaslatok tárgyalásakor keresnek fel bennünket a felszólalni szándékozók. Eppen ezért ebben a két teremben össze is gyűjtöttük azokat a munkákat, lexikonokat, törvényeket, indokolásokat, melyek legtöbbször szükségesebbek. És éppen ilyenkor rendszeren meg szaporodik a nyilvánosság számára feltartott olvasónk látogatóinak száma is. Nyenkor ügyvédek, publicisták jönnek és megtöltik azt a két helyiséget, melyet másfél évvel ezelőtt Almásy László akkori elnök intézkedésére az idegen közönségnek nyitottunk. A képviselői olvasóterem látogatóinak munkájából aztán két-három nap múlva megszületik a bizottsági vagy parlamenti felszólalás, a nyilvános terem munkájából pedig a polemikus hírlapi cikk, vagy az érdeklődő érdeklődésüket szolgáló állásfoglalás.

— Más látogatójuk nincs? — érdeklődtünk. — Szépirodalmat nem keresnek?

— Kevésbé. Különösen a külső látogatók. Azok a már említett kategórián kívül főképpen az egyetemekről jönnek. Igen sok doktori disszertáció anyaga került már ki a parlamenti könyvtár hatalmas kötetéből.

— És hogyan szaporodott meg így ez a könyvtár. Mert nem veszi rossz néven főigazgató ur, abból a dotációból, amit a könyvtár kap, ezt a fejlődést nem lehetne produkálni.

Huszonhat kötet — Uruguayból

— A könyvtár szaporodása különböző módokon történik. Először is kötelező példányok révén Minden nyomdatermékből kötelesek nekünk adni. Könyvből is, folyóiratokból is, hírlapokból is. Azután pedig szakkönyvtár jellegűnk lévén, esereviszonyban vagyunk a külföldi parlamentekkel. Mi megküldünk minden idevonatkozó munkát és azok is megküldik az övéiket.

— Hogyne! Hát például 1933-ban 658 kötet országgyűlési nyomtatvány érkezett külföldről. — Milyen országokból? — Legtöbb volt az amerikai. 360 kötet. Utána 70 kötet Anglia következik, majd huszonöt kötet Csehszlovákia és mások. Németbirodalmi kötet csak egy érkezett abban az évben, ezzel szemben orosz 34. De 3 kötetet kaptunk

Paraguay és 26 kötetet Uruguay államból is! 1934-ben is 437 kötet érkezett a külföldi parlamentekből. De hazai intézmények és magányosok is bőségesen ajándékoznak. Hiszen a könyvtár alapjait is egy nagy mecénás adománya rakta le.

Pinka főigazgató bevezetett egy helyiségbe, melyet a földtől a mennyezetig megtöltöttek a könyvek.

— Ez — mondotta — a Ghiczzy-szoba. Ghiczzy Ignác örökösei atyjuk könyvtárát ajándékozták az országgyűlésnek, körülbelül huszazer kötetet.

— Azt méltóztatnék megmondani, hogy kötetben mennyit tesznek ki azok a kötetek, melyeket kötelezpéldányként kell minden nyomdai termékből beszolgáltatni.

— Hát ez természetesen változik. 1933-ban ilyen módon a könyvnyomdák 1089 művet szolgáltatottak be, 2296 kötetben. A következő évben pedig 1932 művet 3208 kötetben.

— S amit vétel útján szereznek be?

— Erre a két esztendőre vonatkozóan azt is meg tudom mondani. Az egyik évben 1195 művet vettünk 1906 kötetben, a másik évben pedig 1150 művet 1707 kötetben. Mindent egybe véve, az első évben 5290, a másik évben pedig 5780 kötetet szaporodott a könyvtár állománya.

— És sokat kölcsönöznek?

— 1934-ben 4472 kötetet.

— És mennyit vettek ebből országgyűlési képviselők igénybe?

kötetet kölcsönöztek ki.

— És a többi kik kérték?

— Összesen 1442 fél, akik volt képviselők, egyetemi tanárok, minisztériumok, hatóságok kiküldöttei, országgyűlési tisztviselők és egyéb alkalmazottak.

— S a nyilvános olvasó látogatói?

— 4482 ízben kölcsönöztek ki könyvet. Az összes látogatók tehát 5924 esetben vették igénybe a könyvtárt.